

NEDJELJNA ČITANJA

Izr 31,10-13.19-20.30-31; Ps 128,1-5; 1Sol 5,1-6; Mt 25,14-30

Draga braćo i sestre,

budnost je i ljudska i kršćanska vrlina. Psihološki se govori o pažnji i o svjesno budnom stanju. Tko je nepažljiv, taj nije kod stvari. Skrenuo je pažnju na nešto drugo ili uopće nije budan: spava ili sanja...

Budnost kršćanina pokazuje se dakle u radosnom očekivanju Gospodina, koji dolazi, i u surađivanju s njegovom milošću, tako dugo dok ima vremena. Tamo, gdje netko na izvan više ne može djelovati jer je bolestan i slab, tu je upravo strpljivo podnošena patnja i s puno nade potpuna predanost u volju Božju, veličanstven način da donese duhovni plod. Kao "sinovi svjetlosti i sinovi dana", kako piše sv. Pavao, nismo doista od "noći i tame". Onda ne želimo "spavati kao drugi, nego bdjeti i biti trijezni", da bismo očekivali Gospodina. Cilj ljudskoga života je ulazak u radost Gospodinovu, u kraljevstvo nebesko. S tom oslovljenom alternativom u Evandjelju, da je "beskorisni sluga" izbačen "van u tamu", Bog nas ne želi strašiti, nego ukazuje na ozbiljnost naše životne odluke. Istinski strah Božji pokazuje se kao drago strahopoštovanje i kao ozbiljno prihvaćanje Božje zapovijedi. Tko svoj život rasipa isprazno, taj vara samoga sebe i konačno nije spreman za Gospodina. Molimo za sve ljude koje Gospodin ovih dana zove k sebi! Preporučimo njegovoj milosti i milosrđu sve koji su već pošli u Očev dom. Neka na zagovor Majke Božje Marije i Svih Svetih prime spasenje i otpočinu od svojih muka. Bog će biti njihovo svjetlo i noći više biti neće. Ispunit će ih mir i radost koju im više nitko neće moći oduzeti.